

בש"פ 6706/18 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6706/18

לפני: כבוד השופט ע' ברון

העוררים: 1. פלוני
2. פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 6.9.2018 (כבוד השופט ע' שחם) ב-מ"ת 45611-07-16

בשם העוררים: עו"ד עבדאללה זאיד
בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך אבניאל

החלטה

1. הערר שלפניי הוא על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 6.9.2018 (מ"ת 45611-07-16, כב' השופט ע' שחם) בבקשה לעיון חוזר במעצרים של העוררים עד תום ההליכים נגדם. בהחלטה נושא הערר הקל בית המשפט בתנאי השחרור של העוררים. בעוד שעד אותה החלטה היו נתונים במעצר בית מלא תוך מתן אפשרות ליציאה לעבודה בפיקוח, הרי שעתה קבע בית המשפט כי העוררים ימשיכו לשהות במעצר בית לילי בלבד.

לטענת העוררים היה מקום לשחרר אותם לחלוטין ממעצר בית בפיקוח, בתנאים מגבילים; וכן הם עוררים על כך שבית המשפט לא איפשר להם מגורים בבית ג'אלה ולא ביטל את תנאי ההרחקה מאזור ירושלים שנקבע ביחס אליהם.

2. ייאמר בתמצית כי כנגד העוררים שהם אחים ו-4 אחרים הוגש כתב אישום שעל פי המתואר בו תקפו העוררים ובני משפחתם שלושה מבני משפחה אחרת, בעוד העוררים אוחזים בידיהם נשק קר (סכינים וצינורות). במהלך העימות דקר מי שהוא נאשם 5 בכתב האישום (העוררים הם נאשמים 2, 3), פעם או פעמיים את אחד המותקפים (להלן: המנוח), והאחרון נפל תוך שהעוררים ואחרים ממשיכים להכותו. בתום הקטטה נלקח המנוח לבית החולים שם נקבע

מותו. אדם נוסף שהותקף באותו אירוע סבל מדימום ומכאב בעיניו כתוצאה משימוש שעשו התוקפים והעוררים ביניהם בגז מדמיע. העוררים ושניים מהאחרים הואשמו בהריגה; והנאשמים כולם ובהם העוררים הואשמו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר הנאשמים כולם ובהם העוררים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. סופו של דבר קבע בית המשפט המחוזי כי העוררים ישהו במעצר בפיקוח אלקטרוני; ובחלוף זמן קבע בית המשפט כי הם ישהו במעצר בית בפיקוח, תחת המעצר באיזוק שבו היו נתונים ואף ניתנה להם אפשרות לצאת לעבודה. עם זאת, נקבע כי יורחקו מאזור ירושלים. בהחלטה נושא הערר בבקשה לעיון חוזר שהגישו העוררים, הוסיף בית המשפט והקל בתנאי מעצר הבית שבו היו נתונים תוך שקבע כאמור כי ימשיכו לשהות במעצר בית בפיקוח רק בשעות הלילה.

3. לטענת ב"כ העוררים בית משפט לא נתן דעתו די לכרסום בחומר הראיות, וכך במיוחד לנוכח חלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום ובהינתן משך ההליך שעוד צפוי. ועוד טוען בא-כוח העוררים כי במיוחד על רקע הסכם הסולחה שבין המשפחות, היה מקום לאפשר לעוררים לשהות בבית ג'אלה כמבוקשם.

ב"כ המשיבה מצידה מתנגדת לערר. ראשית דבר לטענתה לא היה כלל מקום להגשתו, משהודיע ב"כ העוררים במהלך הדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי כי הוא מקבל את המלצת בית המשפט שלפיה העוררים ישהו במעצר בית לילי. כן היא טוענת שבמהלך אותו דיון ויתר ב"כ העוררים על טענה שהיתה בפיו בדבר כרסום בעוצמת הראיות; ומשכך לא היה מקום שיחזור על טענה זו בערר, מה גם שלא ניתנה אפשרות למשיבה להתמודד עם טענה זו. לבסוף טוענת ב"כ המשיבה, כי משום מסוכנתם של העוררים לא ניתן לוותר על תנאי ההרחקה שלהם מאזור ירושלים וגם לא ניתן לאפשר את שהותם בבית ג'אלה בהינתן הקרבה למקום האירועים.

4. לאחר שעינתי בערר על צרופותיו והוספתי ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בעל פה, דין הערר להידחות.

ראשית דבר, יאמר שהצדק עם ב"כ המשיבה כי בפני בית המשפט המחוזי הצהיר ב"כ העוררים כי הוא מקבל את המלצת בית המשפט שלפיה העוררים ישהו במעצר בית לילי; ולא ברור לכן, הכיזד זה הוא מבקש לערור על החלטת בית המשפט המחוזי שבמובן זה נתנה תוקף להסכמתו. אך לא אסתפק בכך, ואומר כי הטענה בדבר כרסום בעוצמת הראיות אין לה מקום בשלב זה גם אלמלא ויתר ב"כ העוררים על הטענה כדברי בא-כוח המשיבה. מדובר בתיק מורכב על פניו, עדים רבים וחקירות ממושכות, ומאות רבות של עמודי פרוטוקול. בקשת בא-כוח העוררים כי בית משפט זה ינתח את העדויות אחת לאחת ואת הסתירות הנטענות, בהינתן היקף החומר שבו מדובר, איננה מתקבלת על הדעת. רק בית המשפט המחוזי שבפניו מתנהל התיק העיקרי יוכל בסופו של ההליך להעריך נכונה את התמונה המצטיירת. אשר לענין מיקום מעצר הבית ותנאי ההרחקה מאזור ירושלים, אין די בהסכם הסולחה בין הצדדים גם אם הוא סופי – ענין השנוי במחלוקת – כדי לענות על המסוכנות הנשקפת מן העוררים ומן החשש מהתלקחות הסכסוך בין המשפחות והסלמתו, כפי שניתן לדבר ביטוי בתסקיר שירות המבחן; ואני שותפה לחשש זה.

סופו של דבר דומה כי כל אותם שיקולים שלטענת העוררים מצדיקים הקלה נוספת בתנאי שחרורם, נלקחו בחשבון על ידי בית המשפט המחוזי; ולטעמי באו לידי ביטוי בהקלה משמעותית בתנאים, כפי שקבע בית המשפט. אשר על כן, וכפי שכבר נאמר, דין הערר להידחות.

יאמר עם זאת כי קצב הימשכות ההליכים בתיק זה אינו משביע רצון. בחלוף כ-4.5 חודשים מאז ישיבת ההוכחות האחרונה קבועה ישיבת הוכחות אחת נוספת במהלך נובמבר 2018, ואין חולק שיידרשו מועדים נוספים. שני הצדדים הסכימו בנסיבות אלה לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה מתאימה להוסיף דיונים נוספים בהקדם ככל שניתן. חרף העומס על בתי המשפט שהוא מן המפורסמות, אכיר תודה לבית המשפט המחוזי הדן בהליך העיקרי אם בנסיבות תיק

זה ייעשה מאמץ לקבוע מועדי דיונים נוספים כבר כעת כדי להביא את התיק לכלל סיום בתוך זמן סביר.

ניתנה היום, כ"ג בתשרי התשע"ט (2.10.2018).

ש ו פ ט ת
